

PARTS:

Apel·lant : Sr. **YWL**

Procurador : Sra. **PMM**

Advocat : Sr. **SCP**

AUTE 072-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. **VINCENT ANIÈRE**

Magistrats: Sr. **CARLES CRUZ MORATONES**

Sr. JAUME TOR PORTA

Andorra la Vella, el 29 de juny del 2020.

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions més amunt referenciades.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. JAUME TOR PORTA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- Per escrit de 11-9-2019 i a l'empara del procediment de jurisdicció voluntària, la representació processal del Sr. YWL, sol·licitava es donés trasllat de l'escrit de demanda articulada amb fonament a l'article 41.1 de la Constitució que havia presentat el dia anterior als processats, acusacions particulars, actors civils, responsables civils i advocats intervinents en la causa 6000173/2016 així com al president del Tribunal de Corts.

SEGON.- Per Aute de 13-9-2019 l'òrgan judicial d'instància decidia:

“Inadmetre la petició formulada per la Sra. PMM, actuant en nom i representació del Sr. YWL, per escrit de data 11-9-2019, procedint-se a l'arxiu de les presents actuacions”.

TERCER.- Contra aquesta Resolució, la part instant articula recurs d'apel·lació, presentant amb data registre del 25-11-2019 el seu escrit de conclusions, pel qual interessa la revocació de l'Aute dictat i en el seu lloc s'estimi la petició articulada procedint a la pràctica del requeriment interessat.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- En l'escrit pel qual s'inicia el procediment de jurisdicció voluntària, la representació processal del Sr. YWL pretén es doni trasllat de la demanda que el dia anterior i a l'empara del procediment previst en l'art. 41.1 de la Constitució havia interposat a les persones contra les quals el mateix s'havia instat.

L'Aute dictat en la instància no admet la petició articulada raonant en essència que corresponia en exclusiva al Batlle coneixedor del procediment urgent i preferent pronunciar-se sobre l'admissibilitat de la demanda i determinar si les persones contra qui s'adreçava podien revestir la consideració de parts. Afegia que la pretensió articulada amb la motivació emprada podia considerar-se com articulada amb abús de dret o frau de llei i que eventualment si no es troba d'acord amb les decisions dictades per un òrgan jurisdiccional el que corresponia era articular els recursos legalment previstos.

I és contra aquesta Resolució que la part instant s'alça amb fonament als següents arguments.

SEGON.- En primer lloc sustenta que en la resolució impugnada es confonia la representació lletrada i les seves funcions amb la representació voluntària que exercia el procurador, i que en referir-se directament a la lletrada podia vulnerar les obligacions i valors deontològics de magistrats, batlles i fiscals concretament els deures de professionalitat, humanitat i delicadesa.

Tal greuge ha de ser rebutjat pels motius següents. Aquesta Sala no té funcions deontològiques o disciplinàries i per tant els arguments plantejats resulten estèrils especialment quan a través dels mateixos només es qüestiona l'estil de redacció de l'òrgan judicial sense però rebatre's els motius jurídics en que la decisió adoptada es sustenta.

TERCER.- D'altra part, s'argumenta que malgrat la jurisdicció voluntària no es trobi regulada en el nostre dret positiu, la jurisprudència l'havia admès en els supòsits en que es donava en la legislació comparada. Recordava que les resolucions adoptades en aquest àmbit no gaudien

d'autoritat de cosa jutjada de manera que podien ser anul·lades posteriorment a través d'un procediment contenciós, sense perjudici de que fins llavors despleguessin la seva eficàcia. Finalment destacava que l'únic que es demanava era la pràctica d'un requeriment judicial que no suposava un procediment contenciós ni tampoc influïa en el procediment de l'art. 41.1 iniciat.

Aquesta Sala ha pogut declarar que *“la jurisdicció voluntària és caracteritzada per fer referència a qüestions o expedients sense altra part interessada que la que insta la petició”* (Autes de 30 de novembre de 2000 i de 19 de desembre de 2002, entre altres); ja que, com també ha declarat aquest Tribunal reiteradament, *“en la jurisdicció voluntària el magistrat intervé sense litigi o conflicte col·laborant a la celebració d'un acte o negoci jurídic –tals com la «in iure cessio», «la adoptio» o la «consignatio» d'acord amb el DIGEST 1,16,2 ; 1,1-3 ; 22,17 ; 26,7; 28-1 ; i el CODI 4,32,19 etc.-; però des del moment que es produeix una col·lisió dels drets base de la pretensió, la jurisdicció voluntària esdevé inadequada i impròpia per resoldre el conflicte per raó del mateix contingut «contenciós» del conflicte”* (Autes d'aquesta Sala de 15 de febrer de 1996, 24 de setembre de 1998, 30 de setembre de 1999, 13 d'abril i 11 de maig de 2000, 18 d'octubre i 19 de desembre de 2002, 13 de novembre de 2003, etc.)” (Aute de 22-4-2004 recull núm. 2315).

En el concret supòsit examinat la part recurrent pretén que es doni trasllat de la demanda formulada a l'empara del procediment urgent i preferent a totes les persones contra la qual l'adreça, fora d'aquest, sostenint que en ocasions en els procediments fonamentats en l'art. 41.1 de la Constitució sols se'n donava coneixement al Ministeri Fiscal però no a les parts destinatàries.

En el supòsit examinat no es pot considerar que ens trobem davant d'un mer requeriment judicial al marge de tota controvèrsia judicial. En realitat es pretén assegurar que la demanda que va formular a l'empara del procediment urgent i preferent es traslladi a totes les persones contra qui el va adreçar. A partir del moment però en què s'ha iniciat un procediment

contradictori (i el procediment urgent i preferent ho és), és exclusivament en aquest que es poden tractar les vicissituds que es poden suscitar, entre aquestes les relatives al trasllat de la demanda a qui es pugui considerar com a part del procediment. Admetre la pretensió exercitada en les modalitats en que ho ha estat, suposaria una ingerència en els atributs del jutge predeterminat per la Llei i un risc evident de que, en relació a la concreta pretensió realitzada, en ambdós procediments puguin intervenir decisions contradictòries.

En conseqüència el recurs d'apel·lació plantejat ha de ser rebutjat, confirmant-se íntegrament l'Aute de data 13-9-2019.

QUART.- Malgrat la desestimació del recurs, la naturalesa del present procediment comporta que no hagi de fer-se pronunciament en relació a les costes.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. YWL contra l'Aute de data 13-9-2019 que confirmem íntegrament, i sense fer pronunciament en relació a les costes ocasionades en aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-